

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 16. marts 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 214 (BEU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

13. april 2015

J.nr. 2015-0003049

Spørgsmål nr. 214:

”Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med gældende lovgivning, at kommunerne har truffet afgørelse om samliv ifølge aktivlovens § 2 b, stk. 3, ud fra en enkelt af de 5 indikationer for et ægteskabslignende forhold, som beskrevet i L 224 (2012-13) Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, SU-loven, lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag og forskellige andre love. (Reform af kontanthjælpssystemet, uddannelseshjælp for unge, aktivitetstil-læg, gensidig forsørgelsespligt mellem samlevende, ændrede rådighedskrav og sanktioner m.v.)?”

Endeligt svar:

Følgende fremgår af bemærkninger til L 224 til forslaget § 1, nr. 4 (kap. 1 a, i lov om aktiv socialpolitik):

”Endvidere foreslås det i bestemmelsens *stk. 3*, at kommunen, hvis betingelserne i *stk. 2* ikke er opfyldte, kan træffe afgørelse om gensidig forsørgelsespligt, hvis det vurderes, at der er et samliv af ægteskabslignende karakter.

Først og fremmest kan mange papirløse samlevende selv angive, at de har et samliv af ægteskabslignende karakter med deres sambo. Hvis ansøgeren eller modtageren angiver sig som samlevende, og samboen bekræfter dette ved kommunens partshøring herom, kan kommunen umiddelbart betragte de to personer som samlevende og derved fastslå gensidig forsørgelsespligt.

I tilfælde, hvor modtageren eller ansøgeren ikke har angivet sig som samlevende, men hvor kommunen kan se, der bor en anden på samme adresse, og begge parter opfylder betingelserne i § 2 b, stk. 1, kan kommunen efter omstændighederne foranstalte en nærmere undersøgelse af forholdene og derefter træffe afgørelse ud fra en konkret, individuel vurdering.

Indikatorer, der kan bevirke, at kommunen ville gå ind i en nærmere undersøgelse af sagen, kunne være, hvis

- 1) en ansøger og en sambo eksempelvis ejer den fælles bolig sammen, herunder har gæld i den fælles bolig,
- 2) ansøger ejer større forbrugsgoder, som fx bil eller fritidsfaciliteter, fx fritidshus, i fællesskab med sin sambo,
- 3) ansøger har fælles gæld eller formue med sin sambo,
- 4) ansøger har fælles bankkonto med sin sambo,
- 5) ansøger har boet mindst 2 år sammen med sin sambo,

Disse er indikationer, der kan give et billede af et samliv af en sådan fasthed og karakter, at kommunen kan anse det for godtgjort i tilstrækkelig grad, at der er tale om et samliv af ægteskabslignende karakter.

Kommunen skal i medfør af forvaltningslovens § 24, når kommunen begrundet afgørelsen, henviser til de retsregler i henhold til, hvilke afgørelsen er truffet. I det omfang afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.”

Der vil således kunne træffes afgørelse om samliv af ægteskabslignende karakter efter lovens § 2 b, stk. 3, hvis en ansøger og en sambo opfylder de objektive betingelser i stk. 1, og der derudover er oplysninger i sagen, der i øvrigt indikerer, at der er tale om et samliv af ægteskabslignende karakter, og kommunen efter en nærmere konkret undersøgelse herefter konkluderer, at det er tilfældet.

De fem indikationer i lovbemærkningerne er eksempler på, hvad der kan indikere et samliv af ægteskabslignende karakter, når kommunerne skal udøve det administrative skøn. Der er således ikke tale om betingelser, der alle skal være opfyldt.

Venlig hilsen

Henrik Dam Kristensen